

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **M. S.** skazanego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2020 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt I KO 14/19, o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt II K (...), wobec jego oczywistej bezzasadności,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego M. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt II K (...), którym został on skazany za dwa przestępstwa, w tym z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt I KO 14/19 odmówił, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia wniosku skazanego wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany. Z treści tego środka odwoławczego wynika, że jego zdaniem postępowanie w jego sprawie było prowadzone nieprawidłowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez skazanego nie jest zasadne.

Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych. Taki stan rzeczy bezspornie wystąpił w przedmiotowej sprawie.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Najwyższy poddał bardzo szczegółowej analizie wszystkie okoliczności wskazane we wniosku skazanego o wznowienie postępowania i prawidłowo uznał, że żaden ze wskazanych powodów nie mieści się w katalogu przesłanek wznowieniowych, o których mowa w art. 540-540b k.p.k., a więc jest oczywiście bezzasadny, co uprawniało do odmowy jego przyjęcia w oparciu o przepis art. 545 § 3 k.p.k.

Stwierdzenia tego M. S. we wniesionym zażaleniu skutecznie nie podważył, odwołując się do tych samych okoliczności, które były rozważane

przez Sąd Najwyższy, natomiast nie wskazał na żadne argumenty, które mogłyby podważyć stanowisko wyrażone w tym zaskarżonym postanowieniu.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał zaskarżone postanowienie za w pełni zasadne i utrzymał je w mocy.